

mernes Opholdskommuner, vil Medlemsbidragene omtrent komme til at udgøre 62 pCt. af Indtægterne. Efter den nugældende Lov udgør Medlemsbidragene ca. 54,5 pCt. af Kasserne Indtægter, Statens Bidrag ca. 27,3 pCt. og Kommunernes 18,2 pCt. Man vil heraf se, at Medlemsbidragene ved den foreslaaede Ændring vil blive forhøjet med ca. 8 pCt. Udvalget er enig i, at med en saa stor Andel fra Arbejdsløshedskassemedlemmerne selv vil disse være tilstrækkelig økonomisk interesseret i en effektiv Kontrol. Derfor har man ogsaa kunnet gaa med til at foreslaa, at Kasserne selv overtager Kontrollen for den vedtægtsmæssige Understøttelses Vedkommende. Det er en Selvfølge, som det ogsaa udtrykkeligt er paapeget i Betænkningen, at Tilsynet med Kontrollens Effektivitet i øvrigt som hidtil skal føres af Direktøren.

Samtidig med at Arbejdsløshedskassemedlemmernes Procentindbetaling i Kasserne bliver større, vil der jo ogsaa fremkomme en betydelig Besparelse saavel for Staten som for Kommunerne, mest dog naturligvis for Staten. Imidlertid foreslaas der ogsaa den Ændring, at Arbejdsløshedskasserne ikke mere skal betale Bidrag til Arbejdsløshedsfonden; for Tiden betales der 5 pCt. af Medlemmernes ordinære Medlemskontingent. Til Gengæld foreslaas det, at Staten skal yde Fonden et aarligt Bidrag af 10 pCt. af Kassemedlemmernes ordinære Kontingent. Desuagtet vil Staten faa en aarlig Besparelse, der under mere normale Forhold end nu vil kunne forøges ved, at disse 10 pCt. skal nedsættes sammen med Arbejdsgivernes Bidrag, naar Fondens Midler overstiger 30 Mill. Kr., saaledes som der, hvad jeg senere skal komme til, stilles Forslag om. Jeg skal oplyse, at med de Medlemsbidrag, der efter Arbejdsdirektørens foreliggende Beretning betales i 1922—23, i alt 15,7 Mill. Kr., hvoraf de ordinære Medlemsbidrag var ca. 8,7 Mill. Kr., vilde Staten i det Aar have sparet ca. 1 Mill. Kr.

Vedrørende Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal jeg tillade mig at fremføre følgende:

Lovforslagets § 1 angaar en Overgangsbestemmelse i den nugældende Lov, der foreslaas at udgaa, da den ingen Betydning har længere.

§ 2 omfatter det forelagte Lovforslags § 1 a. og 1 c.

§ 3 indeholder en Ændring til Lovens § 6, som nu foreslaas udformet saaledes som i tidligere Love, hvor der ikke fandtes

Bestemmelser om Arbejdsløshedskort for den vedtægtsmæssige Understøttelse.

§ 4 indeholder en Ændring, der tilsigter at give Hjemmel for, at de paagældende faglige Organisationer kan anmelde Strejke eller Lockout til Arbejdsansvsningskontoret og derved standse Arbejdsansvsningen; som det var tidligere, kunde kun en enkelt faglig Organisation gøre det, og det har man ikke fundet fuldt tilfredsstillende.

§ 5 er en Ændring, der indføres under Hensyn til, at det nu foreslaas, at Kasserne ikke længere skal svare Bidrag til Arbejdsløshedsfonden.

§ 6 omhandler den tidligere omtalte Nedsættelse af henholdsvis Statens og Kommunernes Bidrag til Arbejdsløshedskasserne vedtægtsmæssige Understøttelser.

§ 7 a. indeholder en Ændring til Lovens § 18, hvorefter en Overgangsbestemmelse udgaa, som der nu ikke er Grund til at opretholde, efter at de Bestemmelser, den indeholdt, har haft deres fulde Virkning.

§ 7 b. hjemler nogen Udvidelse af Medlemmernes Adgang til vedtægtsmæssig Understøttelse under ekstraordinær Arbejdsløshed i et Fag. Man har ment at kunne gaa med dertil under Hensyn til, at Medlemmernes Bidrag til Kassens vedtægtsmæssige Indtægt bliver saa meget forhøjet, som Tilfældet nu bliver.

§ 8 rummer ogsaa en Ændring, som man har ment at kunne gaa med til under Hensyn til Medlemmernes forøgede Interesse i Kasserne Økonomi. Jeg skal her navnlig pege paa, at § 8 a. tilsigter at gøre Medlemmer, hvis Arbejdstid er nedsat med mere end en Trediedel, mere interesserede end nu i at tage Arbejde ved at give dem Adgang til Understøttelse alle de øvrige Dage og Timer, medens de nu kun kan faa for den Tid, Arbejdstiden er nedsat med mere end en Trediedel. Hvis en Mand f. Eks. arbejder to Dage om Ugen, kan han fremtidig faa Understøttelse for 4 Dage mod nu kun 2 Dage. Arbejder han nu for Tiden slet ikke, faar han eventuelt Understøttelse for alle Ugens 7 Dage. Hvis en Mand faar 10 Kr. om Dagen for Arbejde og 3 Kr. i Understøttelse, vil han altsaa uden Ændringen kunne faa 20 plus 6, altsaa 26 Kr. ved Arbejde i 2 Dage og Understøttelse i 2, og 21 Kr. ved at gaa ledig hele Ugen; med andre Ord: han vil kun faa en Gevinst af 2 Kr. 50 Ø. pr. Dag, han har Arbejde. Derimod vil han efter den foreslaaede Ordning under samme For-